

ZER EGITEN DUGU BITARTEAN? HIRIGINTZA MOLDAKOR BATEN ALDE

Posted on 28/02/2012 by Naider

[Javier Burón, Res Publica](#)k ekarpen bat eskatu zidan krisiari eta irtenbide posibleei buruz argitaratzen ari diren artikulu sortan. Hau da [testua](#), hiri moldagarrien kontzeptuaren inguruan blogean forma hartzen ari diren ideia batzuk biltzen dituen.

Azken bi hamarkadetan eta bereziki krisi ekonomikoaren aurreko urteetan bizi izan dugun **lurraldearen hedapen** prozesua da krisi honen arrazoiak ez ezik, garrantzitsuak ere hobeto testuinguruan jartzen dituen elementuetako bat. dituen ondorioak. Lurralde-antolamendurako, hirigintzarako eta, oro har, tokiko kudeaketa publikorako politika publikoen ikuspegitik, lurralde- eta hiri-dimentsioa krisitik irteteko politiketan ezezagun garrantzitsua da gaur egun.

Tokiko politika ulertzeko moduak eta **hiri-garapen proiektuen paperak** azpiegituren mapa konplexua utzi du, ezinbesteko erabilerarik gabeko ekipamenduak irekita mantentzeko ezintasun finantzarioa, porrotaren ondorioz. etxebizitza promozioak, erdi urbanizatutako espazioak, etab. Diagnostikoa, tamalez, berandu zenean bakarrik ulertu ahal izan duguna. Krisitik ateratzeak kudeatzaile publiko eta pribatuaren ondare-lauza bihurtu diren baliabide publiko horiei erantzuna ematea dakar, eta berreskuratzeko ahalmena pisatzen duen pasiboa.

Krisitik ateratzeak lurzoruaren kudeaketari eta hirigintzari buruzko **pentsamendu hardware** behin betiko uztea dakar nahitaez. Hardware-pentsamendu honek azpiegituren eraikuntza lehenetsi du garapen ekonomikorako bide bakar eta ezinbesteko gisa. Eta ondo dakigu garapen ekonomiko hau buztinezko oinak zituen erraldoi bat izan zela. Merkantzien portuak, kirol-portuak, abiadura handiko tren geltokiak, arte garaikideko zentroak... izan dira oparotasuna ekartzeko betiko promesa, etorri den bezala utzitako oparotasuna.

Krisiak, gure penarako, ikuspegi hori aldatzea ekarriko du. Segur aski, ez da konbentzimenduz izango eta eraikuntza tentazioak bere aukeraren zain jarraituko du. Baina leku gutxi geratuko da. Proiektu handiak hiria eraikitzeke modu gisa soilik pentsatu dituen garapen eredu honen aurrean, askoz estrategia adimentsuagoa behar dugu. [egokipen-estrategia](#) krisitik irtetea lortzen dugun bitartean behintzat, erantzukizun hori erreskatatu eta hirietako bizitza kolektiboa suspertzeko eta software adimenaren hedapenerako ondasun publiko bihur dezakeela.

Udal-politikek dauden **paralisi iraunkorra** eta **murritzeta orokortuak**en egoerak, beraz, tokiko politika publikoak bideratzeko modu baten abiarazle bihur daitezke, eta batez ere, zeinetan zerikusia duena. **eraikitako espazioa**, zeinetan esku hartzeko taktikak eta arazoak aztertzeke modu askoz irekiagoak sustatzen diren, fase honetan hiriaren plangintza hierarkiko, zentralizatu eta instituzionalaren eredu agortuaren aurka. krisiak kudeaketa-formula irudimentsu eta malguak beharko ditu.

Zentzu honetan, krisiak hauspeatuko du (hain zuzen ere, dagoeneko egiten ari da) orain arte tokiko politika publikoetan toki gutxi zuten **esku-hartze proiektu eta hiri-gaitasunen aktibazio mota berriak**ren agerpena. . Kasu askotan, hirigintza hedagarriaren eta hirigintza proiektu handien garaian apenas izan zuten oihartzunik edo zuzenean **korrontearen aurkako kanpotartzatzat** hartzen ziren proiektuak dira. Hala ere, garai hartan eta laguntza instituzional gutxiko baldintzetan, horiek sustatu zituzten talde eta erakundeek hiri-bizitzaren dinamizatzaile gisa duten balio soziala frogatu ahal izan dute. Eta, orain, krisiak esku-hartze hierarkikoko proiektu handien formulazioa eragozten duenez, "**on, eder eta merkeren** logika batetik hirietako bizitza berraktibatzen jarraitzeko katalogo hoberen gisa ageriago agertzen dira. Azken esamolde hau ez da haien balioa

gutxitzen saiatzen, baizik eta, hain justu, proiektu horien balioa nabarmentzen. Gizarte biziberritzearen klabea inpaktu handiak sortzeko gai diren ekintzak dira, oso kostu txikian eta altu nabarmenean.

Azken bi hamarkadetan, esate baterako, oker ez banago, Espainiako probintzia-hiriburu guztiek, batek izan ezik, Bilboko Guggenheimen ereduari jarraituz bere **arte garaikideko zentroa** eraiki dute. eragin beraren zain eta eraldaketa edukiontzi hutsetik haratago joan zela ulertu gabe. Garai bateko seme-alabak dira -azken finean, finantzaketa eskuragarri zegoen-, artearen eta turismoaren aitzakiarekin hiria mapan jartzearekin amets egitea, arkitektura ikonikoa argudio gisa erabiltzea zen. Errealitateak proiektu horietako askok porrot egin izana ekarri du, bai proposamen artistiko sendo gisa, bai hiria sustatzeko tresna gisa. Gaur egun instalazio hauek programazioa mantentzeko zailtasunak dituzte, gutxi erabiltzen dira edo itxita daude finantzaketa faltagatik. Honekin lurperatzen dute egindako inbertsio guztia eta agindu zuten efektu biderkatzailea.

https://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=R97tAYUUSgE

Ikuspegi moldakor batetik, gaur egun krisiak atzean utzi dituen **pasibok** dira eta helburua **ondasun publiko** bihurtzea izan behar da. Eta horretarako zure mentalitatea aldatu behar duzu. Beste baliabide batzuetarako berdin aplika daitekeen logika da: azpiegiturak, ekipamenduak, espazio publikoak, hutsik dauden merkataritza-lokalak, hirigintza-garapen berriak, erabili gabeko lursailak, etxebizitzak eta eraikin publikoetako teilatuak, etab. Zer egiten dugu honekin guztiarekin? Nola aprobeitatu ditzakegu garai hauetan lurraldea kontsumitzen edo proiektu bideraezin berriak justifikatzen jarraitu beharrik ez izateko?

"**bitartean**" kudeaketa beharrezkoa da. Momentu honetan zaila da jakitea krisitik noiz aterako garen, baina badakigu denbora beharko dela, eta gauzak lehen zeuden modura itzuliko diren ere zalantzak ditugu. Lurraldearen eta hiri-politiken ikuspegitik, zaila da azken urteotan izendatzaile komuna izan ziren praktikak itzultzea. Espero dut inoiz ez itzultzea. Baina, bitartean, hirigintza-politika agendak oraindik irtenbideak izan behar ditu eskaintzeko. Hori da "bitartean" ekimen mota berrien eta hiria ulertzeko modu berri baten bitartez edukiak eskain ditzakeguna.

Pentsa dezagun **lokal komertzialak**. Horiek dira, zalantzarik gabe, krisiaren eragin nabarienetako bat, hiriguneetan zein periferietan. Krisiari eutsi ezin izan dioten eta ixtera behartu dituzten enpresak, herri edo hiri bakoitzean jarduerarik gabe baliabide fisikoen sare bat erabilgarri utziz. Arazo honi aurre egiteko, munduko beste hiri batzuetan hainbat adibide daude lokal horiei erabilera iragankorrak nola eman, erabilera komunitario, artistiko, komertzialetarako, etab.

Gauza bera gertatzen da **hutsik dauden lursailak**, jabeak jada eraikitze edo urbanizatzeko moduan ez dauden eta lurzorua kontsumoari dagokionez eraginkortasun eza izugarria adierazten duten lursailak. Formula malguak daude espazio horiek aktibatze esku-hartze minimoekin, komunitatearen jabetasuna, bizitza sozialaren berraktibazio eta abar eraginak sortzeko gai direnak. Kirol erabilerekin hasi eta ortu komunitarioetarako, espazio hauek irudimena behar dute jokoan dauden interes guztien artean bitartekari izateko, logika irekiago eta horizontalago batekin.

Krisiak ere eragotzi du, kasu askotan, **espazio industrialak** urbanizazioa edo eraberritzea, azken urteotan hiri-ehuneko pilula handiak, eskala handian hiri berritze proiektu handiarekin kaleratu direnak, normalean. portu edo industria erabilerarako espazioetan. Zer egin horrekin? Erabilera berririk gabe jarraitze baimena eman, hura berritzeko inbertsio handi bat lortu arte? Bitartean ezin al dugu ezer egin kostu baxuarekin? Edo erabilera alternatiboak pentsatu?

Krisiaren beste ondorio bat da **espazio komertzial handiak** hirien kanpoaldean, azken hamarkadetakoa hiri ekonomiaren beste ezaugarri komun bat. Horiek itxita uzteko aukera dugu. Horiek tiro egiteko aukera dugu. Aukera gehiago ditugu? Ezin al ditugu erabilerak berriro bihurtu eta dagoeneko eraikita daudela aprobeitatu aktibo gisa berriro irekitzeko?

Galdera guzti horietarako, hirigintza-eredu hedagarri, hierarkizatu eta formalistak muturreko eta

behin betiko irtenbideak ematen ditu: eraitsi, itxi, itxi, prebenitu, etab., behin betiko proiektu handia nagusi den hiri agendaren ikuspegitik. Ikuspegi horretatik, krisitik ateratzeko, nahitaez, hiri-espazioaren kudeaketarako formula malgu eta irekiak hartzea da, baliabide publiko guztien erabilerarik handiena eragozten edo mugatzen ez dutenak. Irudimenaren garaia izango da, ikuskizunen arkitekturaren eta hiri garapen handien garaia amaitu delako. Urte hauetan zehar, esperientzia eta ezagutza izugarria pilatu da hirian esku hartzeko taktika erabilgarriago, sortzaileago eta parte-hartzaileagoetara hurbiltzeko. Hiriei beste begi batzuekin begiratu nahi izatea da kontua.

Hau ere gustatuko zaizu:

- [*Melbourne. Alleyways ere existitzen*](#)
- [*Hirigintza egokitua. Bitartean garaia*](#)
a da
- [*Hirigintza egokituari buruzko oharra EQUICIUDAD 2011*](#)
rako
- [*Krisi osteko hirigintza moldatzailea. Hiri-baratzeak*](#)
- [*Krisi osteko hirigintza moldatzailea. Lursail hutsak hiriko eguzki-ustiategi*](#)
gisa
- [*Denbora hirigintza ez-hedakorra*](#)
rena
- [*Dibertigarria izan zen dirua agortu arte*](#)
- [*Hiri birmoldaketa. Zentro komertzialetik unibertsitate zentro*](#)
ra
- [*Bitartean. Komunitateen erabilerarako merkatu inaktiboak berreskuratzea*](#)
- [*Merkataritza guneen osasuna: zer geratuko da krisiaren ostean?*](#)

Gai honi buruz, itxura ona duen azken erreferentzietako bat [**Aldi baterako hiria**](#). Argitalpenean jasotako bideoak liburuaren aurkezpen gisa balio du, Erresuma Batuko kasuari begira.

There are no comments yet.